

**Συλλυπητήρια επιστολή προς τον τοποτηρητή της
Εκκλησίας της Αλβανίας, Σεβ. Μητροπολίτη Κορυτσάς κ.
Ιωάννη**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κορυτσᾶς, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε Ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Ἰωάννη, Τοποτηρητά τοῦ Θρόνου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Αἰθιοπίας, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Μετά πολλῆς θλίψεως καί ἄλγους ψυχῆς συμμετέχομεν εἰς τὴν ὀδύνην τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Αἰθιοπίας, ἐπὶ τῇ πρὸς Κύριον ἐκδημίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Αἰθιοπίας κυροῦ Ἀναστασίου.

Ὁ μεταστάς Πρωθιεράρχης καί προσφιλέστατος ἡμῖν Ἀδελφός καί Συλλειτουργός ἐβίωσε καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς ζωῆς του τό ἱεραποστολικόν ἰδεῶδες καί φρόνημα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Διό, στοιχοῦμενος τῷ ἀποστολικῷ ζήλῳ ἐκήρυττε Ἰησοῦν Χριστόν, Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα, ἔργῳ καί λόγῳ, γενόμενος κατὰ τό Παύλειον «τοῖς πᾶσι τά πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ» (Α' Κορ. 9, 22).

Διέλαμψεν ὡς ἔμψυχος εἰκὼν ζωῆς πίστεως καί πάσης ἀρετῆς καί διεκρίθη, ὅπως ἰδιαίτερος, κατ' ἀρχάς ὡς λαϊκός Κατηχητής, προσελκύσας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πλήθη νέων ἀνθρώπων καί δὴ φοιτητῶν, ὡς Κληρικός καί Ἐπίσκοπος, ὡς Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου, ὡς Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Ἱεραπόστολος ἐν Ἀφρικῇ, καί, κατ' ἐξοχὴν, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Αἰθιοπίας, δεδομένου ὅτι, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνέστησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Αἰθιοπίας

ἐκ σκιάς θανάτου, εἰς ἣν τὴν εἶχον καταβυθίσαι ἀπηνεῖς διωγμοὶ
46 ἐτῶν.

Ἡ διακονία του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπῆρξεν ἀνιδιοτελής, συνετή,
διακριτική, πεφωτισμένη, τελεσφόρος, καθ' ὅτι ὁ ἴδιος ἦτο
Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, «πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πράξ. 6,
8), εὐθύς, ἀκέραιος, εὐγενής, σοφός, χαρίεις, αἰσιόδοξος,
ἀκατάβλητος, Θεοφόρος καὶ Χριστοφόρος.

Ἔχομεν, ὅθεν, τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν θά
ἀνταποδώσῃ εἰς τὸν ἄξιον Ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελίου Αὐτοῦ τοὺς
ἀμέτρους κόπους καὶ ἀτρύτους μόχθους, τοὺς ὁποίους κατέβαλε
ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ.

Περαίνοντες, ἐγκαρδίως ἐπευχόμεθα ὅπως ὁ ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάς Κύριος ἀναπαύσῃ ἐν Χώρα ζώντων, ἐν ταῖς
λαμπρότησι τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ, τὸν τῆς Ἀναστάσεως ὁμώνυμον,
αἰμίνηστον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλβανίας Ἀναστάσιον, καὶ ὅπως
ἀναδείξῃ ἄξιον συνεχιστὴν τοῦ πολυσχιδοῦς ἔργου αὐτοῦ.

Μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ τιμῆς,

Αγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ἀθηνῶν Ιερώνυμος Β'

Πηγή: [Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος](#)